

Szíriai miniszter hazánkban

Dr. Szabó Zoltán egészségügyi miniszter meghívására hétfőn háromnapos látogatásra Budapestre érkezett dr. Daud al-Ridavi, a Szíriai Arab Köztársaság államminisztere. A szíriai államminiszter eszmecserét folytat a két ország közötti egészségügyi együttműködésről és több egészségügyi intézményt is meglátogat.

A vendéget a Ferihegyi repülőtérén dr. Szabó Zoltán egészségügyi miniszter és Nagy S. Lajos, a Külügyminisztérium főosztályvezetője, valamint az Egészségügyi Minisztérium több vezető munkatársa fogadta. Ott volt dr. Mohamed Zakaria Ismail, a Szíriai Arab Köztársaság budapesti nagykövete is.

A SZOT elnökségének ülése

A SZOT elnöksége hétfőn ülést tartott. A többi között foglalkozott a munkaerőhelyzettel, megállapítva, hogy az utóbbi időben már csak vidéken tudták növelni a létszámot a vállalatok. A fővárosi munkaerő-tartalékaik nagyrészt kimerültek. A nagy munkaerőkereslet hatására az elmúlt három évben másfélszeresére nőtt a munkaerőmozgás. Különösen a fiatalok változtattak gyakran munkahelyet. A 25 évesek és az annál fiatalabbak 30-40 százaléka, a 26-35 évesek 24 százaléka, az ennél idősebbek 10-20 százaléka cserélt munkahelyet az elmúlt három évben az állami iparban. A szakmunkások főleg ágazaton belül, a korábbi-

nál magasabb bérért változtattak munkahelyet, a segédmunkások nagy része pedig az iparágakban változtatva az olyan munkaerőket keresik, hol jobbak a munka- és szociális körülmények. A szakszervezetek véleménye szerint adminisztratív köztisztviselők bevezetésével a problémákat nem lehet megoldani, ehelyett a vállalatoknál jobb munkafeltételeket kell teremteni, a kollektívákat össze kell kövacsolni, hogy megtarthassák a dolgozókat.

Az elnökség megvitatta a szakszervezeti alapszervi választásokról és a tisztségviselők összetételéről előterjesztett jelentést is. Összesen 408 ezer 800 szakszervezeti tisztségviselőt választottak, 25 százalékkal többet, mint négy évvel ezelőtt. A nők aránya az összes tisztségviselők között országosan 44,1-ről 49,5 százalékra, a fiataloké 22,4-ről 26,2 százalékra emelkedett. A szakszervezeti tisztségviselőknek 63,3 százaléka fizikai munkás, arányuk a négy év előtti választásokhoz képest 2,7 százalékkal nőtt. (MTI)

Magyar drámafesztivál a Szovjetunióban

A magyar dráma szovjetunióbeli fesztiváljának kiemelkedő eseménye volt vasárnap: a nagy sikerű előadások részvevőinek kiosztották a szovjet zsüri díjait.

A díjkiosztás előtt Mihail Carjov, a zsüri elnöke méltatta a fesztivál jelentőségét, majd Boleszlav Rosztokij, a zsüri tagja elemezte a bemutatott magyar műveket, különösen az Ember tragédiáját, a Tóthékat és a Liliomot. Malonyai Dezső, a Művelődésügyi Minisztérium főosztályvezetője összegezte a fesztivál eredményeit, méltatta a szovjet színházművészek magas színvonalú teljesítményeit és hangsúlyozta, hogy a szovjet közönség értő módon fogadta a múltunkról és jelenünkéről szóló, színpadi formájú híradásokat.

Ezt követően a legjobbnak minősített hét szovjet rendezőnek, tizenegy színésznek és két díszlet- és jelmeztervezőnek átnyújtották a szovjet zsüri díjait. Ezenkívül a zsüri diplomával tüntette ki Kazán Istvánt, Berényi Gábor, Szécsi Ferencet, Csányi Árpádot és Vágó Nellit. A Magyar Népköztársaság Művelődésügyi Minisztériuma ugyanezkor kitüntető diplomát adományozott a magyar színművek színpadraállításában kitűnt szovjet rendezőknek, színészeknek és díszlettervezőknek, a fesztivál munkájában való kiemelkedő közreműködésükért pedig kitüntette Boleszlav Rosztokij és Alekszandr Greskovics színháztörténészeket. Az ünnepség Vaszilj Voronkov szovjet művelődésügyi miniszterhelyettes beszédével ért véget.

Gazdálkodás Csengőgomb

Magam is olyan bérházból lakom, ahol a lépcsőházi bejáratnál, az utcán helyezték el a lakók névtábláját és lakásuk csengőgőjének egy gombocskáját is. A visszajelző az előszobában van, s ha valaki az utcáról csenget, vissza lehet jelezni, s a tábla alatt kigyullad az égő. Tehát értésére adja a keresőnek, hogy érdemes-e felmenni az emeletre, vagy fordítva, a lakónak érdemes-e lemenni ajtó nyitni. Prima megoldás, ennél már csak a kaputelefon jobb. Örüljek neki — mondhatná erre bárki, különösen az, akinek még ilyen nincs. Lehet, hogy igaz van, de mégis közre kell adni, mi a helyzet ezekkel az „áldásos” szerkezetekkel.

Vannak még rossz gyerekek a világon, sőt rossz felnőttek is, s itt-ott eltűnik egy-egy gombocskája a tábláról.

Nem is azért replikázom végül is, mert rosszindulatból vagy csínytevésből elviszik a csengőgombot, hiszen filléres „cuccról” van szó. Betér az ember az üzletbe, és vásárol újat, esetleg néhány tartalék gombocskát is. Betérni persze betérhet a boltba, csak az a baj, hogy ilyen gombot önmagában nem lehet kapni. Ezért csapong az új házak körül a „gombtörőhullám”. Pedig milyen egyszerű volna védekezni ellene: gyártsanak ilyen gombokat, és árulják a boltokban.

Huncut megrendelések

Akár az előző témát is folytathatnánk, mert újra csak áruellátásról van szó, bár ez esetben valamivel bonyolultabb a dolog, mint a csengőgomboknál volt. A minap elmélyülten lapozgattam egy jelentést, amelyet elismerésre méltó ellenőrzési bizottságunk tagjai készítettek, miután néhány textil és vásáru üzletben azt tudakolták, hogy milyen az ellátás, hogyan zajlik a kereskedelmi élet. Ipar-nagykereskedelem, termelő-nagykereskedelem-kiskereskedelem közötti kapcsolatokat tetelék mérlegre a vevő oldalról szemlélve e kapcsolatokat és eredményüket. A boltokban megállapították, hogy ez is hiányzik, meg az is hiányzik, pedig napról napra keresik az embereket. Mj az oka? — tudakolták mind a három szervezetenél. A boltvezető azt mondta, hogy ők jelzik, mit kíván a vásárló, de sajnos nem

rajtuk múlik. Bizonyítván folytathatnánk, kitergettek a megrendelőpapírokat a pultra. Való tény, hogy hatvanféle áru közül legfeljebb, ha a felét megkapták.

A második — közbenlevő — szervezet képviselői erre a tényre fejüket csóválták, jelezvén a kiskereskedelem képviselőinek „gyermeteg naivságát”. Ők is bizonyították, s az eléjük tárt listáról harmincféle árut azonnal kihúztak, mondván, hogy azok hiánycikkek, s ha a kiskereskedők nem írták volna fel a megrendelési listára, akkor tulajdonképpen „minden oké”, legfeljebb néhány cikkből kevesebbet kaptak, vagy később. De hát ki látott már olyat, hogy a boltos hiányzó cikket is rendel?! Tényleg, ki látott már ilyen huncut megrendelőket?

Gazdag István

Vezet Szeged

Érdekes statisztikai felmérést végez évek óta a Művelődésügyi Minisztérium: azt figyeli, hogy egy-egy tanévben miként alakul az egyetemi, főiskolai hallgatók összetétele lakhelyük szerint. A vizsgálat megállapította: hazánkban tízezer lakosra számítva átlagosan 50 diák tanul felsőfokon. Szeged vezet, ahol ez az arány jelenleg 90. Rögton utána a főváros következik, ahol minden tízezer lakos közül 82 az egyetemi, főiskolai hallgató. Harmadik helyezett holtversenyben Debrecen és Miskolc. A megyék közül Vas megye az első, itt 53 az átlag.

A halállal játszanak

Hárman ülünk a kék-fehér Moszkvicsban. Papp Gábor rendőr őrnagy, Bata István főtörzsmester és jómagam. Elmúlt este hét óra, már sötét van, amint átmegyünk Dorozsma felé tartva a vasúti síneken. A községben jobbra kanyarodik a kocsis, a Zsombó felé vezető útra. Úticél: az első kivilágítatlan kerékpáros.

Nem kell sokáig menni. Alig jutunk túl vagy száz méterrel a kereszteződésen, máris szembejön egy fiatal lány. Kezében ugyan ott pislog a zseblámpa, ettől azonban még a hátulról jövő gépkocsivezető aligha veszi észre. — Lelőpták a dinamót — mondja a megszokott mentegetőzést. Lehet, de hát lámpa sincs a biciklin, és az egész világitóberendezést aligha lophatták el. És százegynéhány forint miatt vajon érdemes-e meghalni esetleg?

A kislány gyalog folytatja útját. Ezúttal még nem büntették meg. Talán azért sem, mert a kézilámpa mégiscsak utal valamiféle jószándékra. Am, a kerékpáron szorult helyzetben aligha segít.

Ötven métert ha haladhatunk, a főtörzsmester máris a félre lép. Hárman karikáznak szembe velünk, csellengő, bizonytalan rendben, világítása csak egyik biciklinek van. Délután a szövetkezet földjén dolgoztak, aztán megálltak a kocsmában. Rájuk sötétedett. Egyiküknél személyi igazolvány sincs. Nem viszi munkába, ott csak elkoszolódik — mondja —, aztán meg azért büntetik meg az embert! — Az, hogy egy filléres műanyag tasakban biztonságban van az igazolvány, nem jut eszébe. Kettejüknek így a sötétség harminc-harminc forintba

kerül. Fizetnek, szó nélkül. Értik a figyelmeztetést. Hiszen egyiküket két gyerek várja otthon, és — egy rossz dinamó miatt — esetleg hiába. Csak a harmadik társ, akid nem is érint a dolog — van világítása —, pöröl a büntetés miatt a rendőrökkel. A szesz hatására kissé furá dolgokat mondogat nekik, sőt, még azzal is meggyanúsította a főtörzsmestert, hogy nem adta át a büntetés kifizetését igazoló blokkot. Az életére vigyázzókkal perel.

A másik útra fordulunk. A gépállomás előtt megint imbolyog valaki két keréken, a lámpák félhomályában. Itt is indokolt lenne a harminc forint. Kis nyugdíjja van — mondja —, nehezen tudná kifizetni. A blokk-tomb visszakerül a zsebbe, tolhatja tovább a kerékpárt.

Még az autógé sem jutunk el, máris újabb biciklist kell leszállítani „paripájáról”. A gépállomás kapuja előtt szállt fel, a járórtól alig tíz méternyire. — Itt lakom a szomszéd utcában — mentegetőzik Dudás János —, sietnék haza vacsoráznia. — És ha a szomszéd utca helyett a temetőben végződné ez a százméteres utazás? — kérdezzük tőle. Erre már nem válaszol. Mondja: Csak az égó rossz és várja a vacsora. Az, hogy a vacsora esetleg sohanapján lesz, nem jutott eszébe. A főtörzs megint a helyzetbe illően intézkedik: a szabályok megsértője figyelmeztető levelet kap.

Az országút üres. Csak néhány autóval találkozunk. Visszafelé jövet a reflektorok fényében ismét felvilan egy kerékpáros. Rossz rá gondolni mi történhetne, ha valaki kocsival jönne mögöttes, miattunk letompított fényszóróval. Vajon túl-

élné-e Bálint János. Rossza lámpa — mutatja. Hiába forog a dinamó, nem ég. Csak hát éppen egy vontatóvezetőnek kellene ismernie a szabályokat. Motorja is van, és mégis nekivág egy több kilométeres útnak, kivilágítatlanul.

Az éjszakai utak nagyon is valós szellemei ők. Imbolygó árnyak a sötétben, a tempított fény aszfaltról visszaverődő halovány reflexében. Szelleme az éjszákában. Élő emberek, jól tudják, nem szabad, veszélyes. Naponta gyulladnak műtőlámpák miattuk szerte az országban. Fékek csikorgóznak. Jobb esetben csak káromkodás a találkozás vége. Sajnos, legtöbbször a mentő is hiába érkezik. Felületlenség. Egy filléres égő miatt háttal mutatnak a halálnak. Mert a hátuk a legvédtelenebb, és hátsó lámpa alig egy-két kerékpáron ég. Imbolygó árnyak, még élők. Csak rajtuk múlik, hogy azok is maradjanak. Ne várja hiába őket a család. Mert a gépkocsivezetőknek esetleg büntető, neki sírhantot hozhat a találkozás. Vajon megéri-e pár forint, vagy a kényelem, a kockázatot? Saját és mások életének tönkretételét? Aligha, de hát ez csak rajtuk múlik. Életük fölül nekik kell döntenünk. Más sajnos nem teheti meg helyettük.

Szávay István

Tűzet okozott gondatlanság

Sokszor és sokat hangoztatott téma lapunkban is a tűzrendészeti előírás megtartása, megtartatása. Mégis erről feledkezett meg gondatlanul Uhrin Sándor földesi lakos, aki technikusként dolgozott az algyői hidéptésnél. Ott barakkokat építettek előregyártott faelemekből. A helyiséget természetesen fűteni akarták olajtűzelésű kályhákkal. Ennek megfelelően szabvány szerint, biztonságosan kellett volna beépíteni a füstesöveket. Mint kiderült, az építmények műszaki átvételekor a tűzrendészeti hatóság képviselője bizo-

nyos korrigálások végrehajtását írta elő a biztonságos tűzelés érdekében. Uhrin Sándor technikus egyben tűzrendészeti megbízott is volt. A korrigálásokat nem hajtatta végre, emiatt ez év januárjában az étkezőhelyiségben a füstcső piroskanál izzott, s a faépítmény, a benne levő értékes tárgyakkal együtt leégett. A kár 333 ezer forint. Uhrin Sándor ellen az ügyészség elkészítette a vádiratot a társadalmi tulajdonban különösen nagy kárt okozó gondatlan közveszély okozás bűntette miatt.

Így „teremnek” az asszisztensek

Az MTA Szegedi Biológiai Központjában a kutatás alapvető feltétele már adott: a műszerek és kutatók otthonául szolgáló épület áll. De hány ember közreműködése szükséges még ahhoz, hogy egy-egy kutatási területen eredmény szülessék! Megfelelő szakemberek képzéséről is már idejében kellett gondoskodnia az Akadémia biológiai osztályának, hogy a munka megkezdésekor hiányuk ne okozzon fennakadást.

Némi leleményességre is szükség volt, hiszen Szegeden nincs vegyipari technikum, melyből átáramlanának a végzett diákok. A kutató központnak magá-

nak kellett gondoskodnia képzett laboránsokról. De hogyan? Kézenfekvő a válasz: asszisztensképző tanfolyamot kell indítani érettségizetteknek. De kik legyenek az oktatók, hol szereztek meg a hallgatók elméleti ismereteiket? Mivel speciális középiskolánk nincs, de a Radnóti gimnáziumban működnek — az iskolától jobb felszereléseket és szakmailag kiváló pedagógusokat igénylő — biológia-kémia tagozatos osztályok, a választás erre a gimnáziumra esett. Az Akadémia biológia osztálya és a Radnóti gimnázium összefogásával még tavaly novemberben 35 fiatal részvételével megindulhatott az asszisztensképző tanfolyam. A hallgatók 230 órában át tanulták kémiai és biológiai elméleti ismereteiket, kémiai laboratóriumi műveleteket, elsajátították a kémiai, biológiai műszerek használatát. Az angol nyelven és az üvegtechnikai gyakorlatok is a tantárgyak közé tartoztak.

Mint a Biológiai Kutató Központ tudományos kutatója, a tanfolyam felelőse, dr. Lázár Gabriella elmondta, a résztvevők egyben feléves szerződést kötöttek az intézettel. Ez azt jelentette, hogy délelőtt az ottani laboratóriumi munkával ismerkedtek, délután pedig előadásokat hallgattak a gimnáziumban. Az intézet magára vállalta, hogy biztosítja különböző műszereinek bemutatását, az egyetemi laboratóriumok megtekintését.

Harmincharom hallgató a közelmúltban sikeresen fejezte be a tanfolyamot. Szerződésüket egyelőre csak egy évre hosszabbították meg. A 12 hónap letelte után léphetnek csak a kutató központ állandó munkaerőinek sorába. Ez az egy év lesz tulajdonképpen az igazi szakmai vizsga.

Chikán Ágnes

Utazik a saláta

Hűtővagonokból álló szerelvényt raktak meg salátával hétfőn, a Csongrád megyei Mezőgazdasági Termékértékesítő Szövetkezeti Közös Vállalat szegedi tranzittelepén. Tíz vagonban, mintegy 200 000 fej saláta „utazott” a Német Demokratikus Köztársaságba. A primörök legalább 10 dekás súlyúak. Hétfőn a nagyarányú export mellett a belföldi ellátásra ugyancsak 200 000 fei salátát szállítottak.

Építetők és közületek, figyellem! A Szatymazi Áfész TŰZEP-telepén az alábbi

ÉPÍTŐANYAGFÉLELSÉGEK BESZEREZHETŐK:

ajtók, ablakok, hullámpala, fedéllemezek, nádpallók, hajópadlók, mozaikok, mész és fenyőfűrészáru, műközuzalék, víkendházak, cement, tüzelőanyagok.

Erdeklődni lehet:
a SZATYMAZI ÁFESZ TŰZEP-TELEPÉN
személyesen vagy telefonon (Szatymaz 14).